

Groot dictee der Leuvense studenten 2019

auteur: prof. dr. Geert Claassens

In koekoekseieren zit een onomatopée verscholen, bedacht hij, terwijl hij met weidse gebaren een heilzaam crèmepje aanbracht op het craquelé van zijn gewelfde voorhoofd. Het is gênant hoezeer huidverzorging soms lijkt op papier-machéeën, maar de heersende ideologieën van viriliteit en vitaliteit schrijven voor dat de man niet op een orang-oetan mag lijken en evenmin op een stuk bruschetta dat is gebarbecued. Dat de juveniele glans middelerwijl het veld moet ruimen voor het mond-en-klauwzeer van de voortschrijdende jaren is helaas geen broodjeaapverhaal. Het is een naakte waarheid die maar matig wordt geapprecieerd, net zomin als het woord 'caleidoscoop' in een verneukeratief dictee.

In hink-stap-sprong verplaatste onze secessionist zich van de sanitaire voorziening op de bel-etage naar de keuken, even pauzerend voor het schuttersstuk in de vestibule. Het clair-obscur verrukte hem, maar de penseelvoering in de bosschages en het lijnenspel van het minutieus gekonterfeite bevoeiingssysteem reveleerden de zeventiende-eeuwse schilder als een bourgeoïstje en een gemankeerd zondagsschilder. Maar daar kondigde het a-capellakoor van de keukenbrigade unisono het pièce de résistance van de brunch al aan: een carpaccio van kalfszwezeriken met ravigotesaus, gegarneerd met bloesems van de Oost-Indische kers. Met twaalfduizend hertz bleef het koor, conform de hofetiquette, netjes binnen de oorvaam van onze protagonist.

Om zijn zuurverdiende royalty's te kunnen incasseren moest hij de cheque endosseren. Enig nattevingeronderzoek maakte duidelijk dat de incassoprovisie exorbitant was. Banken zijn geen charitatieve instellingen, maar pernicious gequoteerde parcimonieuze dievenrotten. In zijn diëncefalon ontsproot een exquisiete gedachte: schrijf een pasquinade over een guerrillabeweging, aangevoerd door een kookaburra die de reveille blaast op een piccolootje. Dat zou de valetudinaire bancaire boekheidenen per cohort een koutje doen vatten waartegen hun resusfactor geen resistentie bood. En dan dat schotschrift laten stencilen en als prodromus pro Deo uitdelen. Heel zijn wezen applaudisseerde: het zou het nessushemd van het falderappes en het rapaille worden.

Uitermate tevreden over zijn exploten betrad hij de rez-de-chaussee van zijn hartenlap, die op het terrazzoanrecht Moskovisch gebak prepareerde. De irrecusabele geur van bloeiende hyacinten evoceerde reminiscenties aan zowel lubrieke, voluptueuze rêverieën als reviaanse somberheid, maar hij zou zich tot het een noch het ander prêteren. Met een vleugje bergamotolie leukte zijn mamzel voor hem een parfait-amour op. Samen eten, drinken en ouwehoeren is het tripartiete passe-partout voor al 's levens obstructieve obstakels en debacles. Na deze hendiadys had hij genoeg gejeremieerd. Zijn volgende sinecure zou niets te maken hebben met didotpunten of cicero's, hij zou meer dan quitte spelen in de outillage van een hemeltechnicus of een ecclesiarch.

Coda: Met een onomatopée of twee / eindigt nu ook dit dictee: / tararaboemdijee, tararaboemdijee!